

ikke fik bedre Oplysninger. Jeg haaber, at Ansættelsen af de tre Postinspektører, paa dette som paa andre Omraader, vil bevirke, at vi faa noget større Klarhed over forskellige Ting. Det kan, som jeg berørte, ogsaa være en Støtte for Administrationen; at den ikke altid skal til at undersøge mulige Klager og Anker fra Funktionærerne bagefter, men det var rart, om den ved Hjælp af denne Inspektion paa Forhaand kunde være inde i, hvorledes Sagen ligger, og hvorledes de mene det burde være.

Saa er der af Indenrigsministeren stillet et af Udvalget tiltraadt Forslag om at ind sætte en Anmærkning, som i Virkeligheden staar i Forbindelse med et Punkt, som har været fremdraget dels af mig, dels af andre Medlemmer ved anden Behandling i Anledning af en Skrivelse fra Ministeriet angaaende Postbesørgelsen ved Flauenskjold og Hjallerup. Der var den Gang Tale om, hvorvidt man rettelig forberedte Nedlæggelsen af disse to Postkontorer. Nu er det imidlertid temmelig sikkert saaledes, at der er flere Postkontorer, som der kunde være Tale om at nedlægge. Efterhaanden som Postgangen ved Opkomsten af nye Banerouter bliver forandret, kunne vi selvfølgelig ikke opretholde alle de gamle Posthuse, da Jernbanerne nu trække nye frem. Men den højtærede Indenrigsminister har ment — og det er tiltraadt af Udvalget — at det vilde være bedre, at han fik en almindelig Bemyndigelse til, hvor slige Forhold maatte vise sig, da at undersøge, paa hvilken Maade man kunde komme bort fra disse, lad mig sige overflødige Postkontorer, naturligvis dog ikke saaledes, at Ministeren faar carte blanche til at nedlægge, naar han finder for godt, men saaledes, at han selvfølgelig i hvert enkelt Tilfælde skal komme til Bevillingsmyndigheden med Forslag, som vi i sidste Instans komme til at tage Stilling til. Men det, Anmærkningen gaar ud paa, er at give Ministeren en staaende Bemyndigelse til, hvor han finder det for svarligt, at have Undersøgelsen bragt til Ende, saa at vi i kommende Rigsdagssamlinger kunne tage Stilling til konkrete Forslag. — Der er i Bilagene en Skrivelse med Oplysninger om Tjenestetiden for Postbude ved Provinspostkontorer. Den er i øvrigt indsendt med Forbehold af at kunne inde-

holde Fejl. Den er ikke revideret, men den maa vel i Hovedsagen anses for rigtig. Ifølge denne Liste skulde den gennemsnitlige Tjenestetid for de røde Postbude — altsaa ikke Landpostbudene — være 59 Timer 49 Minutter, altsaa en passende Tjenestetid, tæt op imod de 60 Timer, der regnes for normalt. Ser man Listen nøjere efter, ser man imidlertid meget store Uligheder. Ved anden Behandling vare vi inde paa lignende Uligheder for Københavns Vedkommende. Der er Steder, hvor Tjenestetiden utvivlsomt er urimelig lang, hvis det da ikke er særlige Forhold, der gør den særlig lang, f. Eks. vedkommende Postfunktionærs eget Ønske om at gøre Ekstrarbejde. Paa den anden Side er der Steder, hvor den under ingen Omstændigheder kan kaldes lang. Det viser sig imidlertid, som sagt, at den gennemsnitlig maa kaldes nogenlunde passende. Men idet jeg opfordrer Ministeren til saavidt muligt at udligne Forholdene, vil jeg sige, at her er maaske et af de Steder, hvor de tre Inspektører kunne komme til Nytte. Jeg skal nævne tre Byer, nemlig Esbjerg, Aalborg og Aarhus, hvor der foreligger fra Postfunktionærer Klage over, at Tjenestetiden er for haard. De kunne imidlertid i Virkeligheden i Aalborg undvære to Postbude uden at komme over 60 Timers Tjenestetid, og i Aarhus kan man paa samme Maade undvære tre, saa særlig haard kan Tjenesten ikke være. Og i Esbjerg, hvortil der paa denne Finanslov søges et nyt Postbud, og hvorfra der i en privat indsendt Skrivelse fra Funktionærer tales om, at Tjenesten er meget haard; og at de ville have tre Postbude til, viser det sig, at de kunne undvære en uden at naa til de 60 Timer. Jeg meddeler disse Tal med den Reservation, hvormed de ere givne fra Indenrigsministeriet, men hvis det ved Inspektionen skulde vise sig at være, som her nævnt, kan jeg ikke indse, hvorfor vi fra de Steder særlig skulle høre Klage fra Funktionærerne.

Vi komme saa til Ændringsforslag Nr. 13. Det angaar et af de Spørgsmaal, som bleve udsatte ved anden Behandling, Spørgsmaalet om Oprykning, som det hed den Gang, af 95 Postbude til Overpostbude. Her maa jeg gøre nogle almindelige Bemærkninger, idet der nemlig i Finansudvalget var fuldstændig Enighed om at søge